

откъсне едно цвѣте, ще го изпѣдятъ, не признаватъ туй. Къмъ въсъ иматъ голѣмо снизходжене. Затуй азъ наричамъ хората „галени дѣца“ До сега е било така, но вече сте влѣзли въ единъ периодъ, когато започва приложението на първите педагогически правила. Майката е излѣзла съ една тѣнка тѣнка пръчица, че като вишибне нѣкѫдѣ . . . Най-първо майката казва: „О, моето пиленце, моето ангелче“, а послѣ тази пръчица играе безпощадно по него. Цѣльта на природата не е наказанието, но изправленията да ни застави да зчитаме нейните свещени закони. Въ това седи нашето благородство! Защото, въ природата нѣма нищо, което да е извѣнъ нея. Всѣко нѣщо е на мястото си. И ние абсолютно нѣмаме право да се съмнѣваме! Туй, което съвременнитѣ хора наричатъ природа, това не е природа, това сѫ издouchени нѣща, които се дължатъ на хората. Когато влѣземъ въ нѣкоя кѫща, която първоначално е добре инсталирана, но отпослѣ се развалятъ водопроводитѣ и всичко друго, кой е виновенъ? А истинската природа е всѣкога дѣвствена, тия нейни непослушни дѣца не могатъ да си играятъ съ нея.

Та, искамъ, млади и стари, да знаете едно свещено правило: абсолютно никакво лицемѣрие, като ученици! Какви сѫ вашите отношения